

ravno prijetni posel, da je v imeni oddaljenih dedičev lepo in za pokojnika častno uredil tudi vse druge stvari, katere je bilo po Levstikovi smrti še urediti.

Razven omenjenih dveh gospodov so literarno ostalino potem, ko je bila že urejena, pregledali še gg. prof. M. Pleteršnik, Ivan Železnikar in Fr. Levec. Vsi jezikoslovni spisi, tukaj naštetih pod točko *A* do *D*, izročili so se g. prof. Pleteršniku, da jih porabi za novi slovenski slovar, ostale spise (pod točko *E* do *I*, razven privatnih pisem) je pa, kakor čujemo, kupil ljubljanski knjigar Bamberg ter se zavezal, da vsaj pesmi Levstikove izdá do novega leta.

»Die praktische Philosophie und ihre Bedeutung für die Rechtsstudien.«

Ein Beitrag zur Reform unserer Universitäten von Dr. *Eduard Fechtner*. Wien. Alfred Hölder 1888, 8, 87 strani. Cena 80 kr.

Šolsko vprašanje je v naši dóbi na dnevnem redu. Na vseučiliščih je pravniška fakulteta reform najpotrebnejša. Ker juristi vladajo v pravnem in državnem življenji, zato je učna vzgoja tega stanú silno imenitna, in najslavnejši modrijani so pogostoma kazali na nedostatek pravnih studij. Kako hočejo v ozbiljnih časih pravo pogoditi možje, ki poznajo le od mogotcev kodifikovane zakone, na podlagi rimskega prava, ki razločuje slobodnjake in robove? Le vladajoči národi so pisali zakone, nikdar vladani, da si zagotové svojo nadvlado! In le modrijan, ki samostalno iz človeško nravi išče zakonov za človeštvo, ki z napredkom v prosveti in znanostih izkuša približati se končnemu idejalu (od tod sicer nestalnost njegovih sistem, a neprecenljiva vrednost je že v strmljenji samem!), modrijan je poklican, kazati pravo pot bodočemu pravištvu, ako se hoče človeštvo kedaj rešiti od pantiveka zakonitih krivic, ki še tarejo ne samó pojedince, nego cele národe! In slutnjo, da bode Slovan še rešitelj svetu, v čem jo iskati, kakor v prepričanji, da teptani rod (in kdo je bil huje teptan od Slovana, po kojem so si národi prikrojili izraz za robstvo?) bo priboril trpečemu človeštvu — spasilne zakone. Pisatelj, sam Slovan, vpel je v misli svoje obilico izrekov najslavnejših mož kažoč, kako je praktično modroznanstvo ali etika juristom najpotrebnejša.

Ker pa se propedeutika učí že po gimnazijah, razpravlja zadnji oddelek modroslovni pouk na nji. Pri tej priliki spominja, kako sedanja gimnazija abiturijentu ne dá niti najmanjšega navodila v bodočnost, da nevédna mladost izbira in določuje narastaj učenih stanov. Naloga profesorju modroslovja naj bi še bila, maturantom podajati pregled raznoterih strokovnjaških studij in vlada bi po njih lahko vplivala na razumno razdelitev, kažoč: tu je pomanjkanje, tam izobilje kandidatov.

Modrijan je idealist, dostikrat nepraktičen, ali po idealih se razcvita, iz njih do zoreva boljši sad — lepša bodočnost naša! Idejalno pisana knjižica zaslučuje, da jo prečitajo višji in najvišji vzgojevatelji mladine, v obče gg. profesorji. *Dr. Fr. Simončič.*

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec**
Uredništvo in upravnništvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.